Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 21. decembra 2016 *

„Odvolanie — Štátna pomoc — Letiskové poplatky — článok 108 ods. 2 ZFEÚ — článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ — Rozhodnutie začať konanie vo veci formálneho zisťovania — Prípustnosť žaloby o neplatnosť — Osobne dotknutá osoba — Záujem na konaní — článok 107 ods. 1 ZFEÚ — Podmienka týkajúca selektívnosti“

Vo veci C-524/14 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 20. novembra 2014,

Európska komisia, v zastúpení: T. Maxian Rusche, R. Sauer a V. Di Bucci, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

Hansestadt Lübeck, právny nástupca Flughafen Lübeck GmbH, v zastúpení: M. Núñez Müller a I. Ruck, Rechtsanwälte,

žalobca v prvostupňovom konaní,

ktorého v konaní podporujú:

Spolková republika Nemecko, v zastúpení: T. Henze a K. Petersen, splnomocnení zástupcovia,

Španielske kráľovstvo, v zastúpení: A. Sampol Pucurull, splnomocnený zástupca,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda K. Lenaerts, podpredseda A. Tizzano, predsedovia komôr R. Silva de Lapuerta, T. von Danwitz, J. L. da Cruz Vilaça, E. Juhász a A. Prechal, sudcovia A. Borg Barthet, J. Malenovský, E. Jarašiūnas (spravodajca), F. Biltgen, K. Jürimäe a M. C. Lycourgos,

generálny advokát: N. Wahl,

tajomník: M. Aleksejev, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 31. mája 2016,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 15. septembra 2016,

* Jazyk konania: nemčina.

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Európska komisia sa svojím odvolaním domáha zrušenia rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 9. septembra 2014, Hansestadt Lübeck/Komisia (T-461/12, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2014:758), ktorým uvedený súd jednak zrušil rozhodnutie Komisie C(2012) 1012 final z 22. februára 2012 týkajúce sa štátnej pomoci SA.27585 a SA.31149 (2012/C) (ex NN/2012, ex CP 31/2009 a CP 162/2010) – Nemecko (ďalej len „sporné rozhodnutie“) v rozsahu, v akom sa toto rozhodnutie týka sadzobníka letiskových poplatkov letiska v Lübecku (Nemecko) prijatého v roku 2006 (ďalej len „sadzobník z roku 2006“), a jednak v zostávajúcej časti žalobu zamietol.

Okolnosti predchádzajúce sporu

2 Letisko v Lübecku prevádzkovala do 31. decembra 2012 spoločnosť Flughafen Lübeck GmbH (ďalej len „FL“). FL bola do 30. novembra 2005 v 100 % vlastníctve Hansestadt Lübeck (mesto Lübeck), žalobcu v prvostupňovom konaní. Od 1. decembra 2005 do konca októbra 2009 bola FL v 90 % vlastníctve novozélandskej spoločnosti Infratil a v 10 % vlastníctve mesta Lübeck. Od novembra 2009 bola FL opäť v 100 % vlastníctve mesta Lübeck. Dňa 1. januára 2013 sa letisko v Lübecku odpredalo spoločnosti Yasmina Flughafenmanagement GmbH. FL bola prevzatá mestom Lübeck a 2. januára 2013 bola vymazaná z obchodného registra.

3 V súlade s § 43a ods. 1 Luftverkehrs-Zulassungs-Ordnung (pravidlá povoľovania leteckej dopravy) z 19. júna 1964 (BGBl. I, s. 370), v znení platnom v roku 2006 (ďalej len „LuftVZO“), FL prijala sadzobník z roku 2006, ktorý bol schválený leteckým úradom spolkovej krajiny Šlezvicko-Holštajnsko. Tento sadzobník sa od 15. júna 2006 vzťahuje na všetky letecké spoločnosti využívajúce letisko v Lübecku, pokiaľ sa prevádzkovateľ tohto letiska a letecká spoločnosť nedohodnú inak.

4 V roku 2007 prijala Komisia rozhodnutie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania v súvislosti so zmluvou uzavretou medzi spoločnosťou FL a leteckou spoločnosťou Ryanair, pričom na základe tejto zmluvy sa pre spoločnosť Ryanair stanovili nižšie letiskové poplatky než poplatky stanovené v sadzobníku poplatkov z roku 1998, ktorý sa v tom období na letisko v Lübecku vzťahoval.

5 Keďže sa Komisia okrem iného domnievala, že samotný sadzobník z roku 2006 mohol obsahovať aj štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, sporným rozhodnutím začala podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ konanie vo veci formálneho zisťovania v súvislosti s rôznymi opatreniami týkajúcimi sa letiska v Lübecku, vrátane uvedeného sadzobníka.

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

6 FL návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 19. októbra 2012 podala žalobu smerujúcu k zrušeniu sporného rozhodnutia jednak v rozsahu, v akom sa na jeho základe začalo konanie vo veci formálneho zisťovania vo vzťahu k sadzobníku z roku 2006, a jednak v rozsahu, v akom sa ním Spolkovej republike Nemecko ukladá povinnosť odpovedať na príkaz poskytnúť informácie týkajúce sa tohto sadzobníka.

7 Mesto Lübeck v replike podanej do kancelárie Všeobecného súdu 20. februára 2013 vyhlásilo, že vstupuje do konania namiesto spoločnosti FL s cieľom pokračovať v žalobe, ktorú podala FL.

8 Na podporu prvej časti žalobného návrhu mesto Lübeck uviedlo päť žalobných dôvodov založených po prvé na porušení práva Spolkovej republiky Nemecko na obhajobu, po druhé na porušení povinnosti vykonať náležité a nestranné preskúmanie, po tretie na porušení článku 108 ods. 2 a 3 ZFEÚ, ako aj

článkov 4, 6 a článku 13 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [108 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 83, 1999, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339), po štvrté na porušení článku 107 ods. 1 ZFEÚ a po piate na porušení povinnosti odôvodnenia.

9 Všeobecný súd napadnutým rozsudkom rozhodol, že prvá časť žalobného návrhu je prípustná, pričom jednak usúdil, že FL bola sporným rozhodnutím priamo a osobne dotknutá, čiže v čase podania žaloby mala aktívnu legitimáciu, a jednak že FL mala po predaji letiska v Lübecku naďalej záujem na konaní. Vo veci samej Všeobecný súd vyhovel štvrtému žalobnému dôvodu, pričom usúdil, že toto rozhodnutie obsahovalo zjavne nesprávne posúdenie, keďže Komisia sa v tomto rozhodnutí domnievala, že výhody vyplývajúce zo sadzobníka z roku 2006 mali selektívnu povahu. Všeobecný súd preto zrušil uvedené rozhodnutie v rozsahu, v akom sa na jeho základe začalo konanie vo veci formálneho zisťovania v súvislosti s týmto sadzobníkom.

Návrhy účastníkov konania a konanie pred Súdnym dvorom

10 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnutý rozsudok,

— určil, že žaloba v prvostupňovom konaní je neprípustná, alebo subsidiárne vyhlásil uvedenú žalobu za bezpredmetnú,

— takisto ďalej subsidiárne vyhlásil za nedôvodnú časť štvrtého žalobného dôvodu, v ktorej sa mesto Lübeck odvoláva na porušenie článku 107 ods. 1 ZFEÚ v súvislosti s podmienkou selektívnosti, a pokiaľ ide o ostatné časti tohto žalobného dôvodu, ako aj o prvý až tretí a piaty žalobný dôvod, vrátil vec Všeobecnému súdu a

— uložil mestu Lübeck povinnosť nahradiť trovy prvostupňového konania a trovy odvolacieho konania, resp. subsidiárne v prípade, že sa vec vráti Všeobecnému súdu, určil, že o trovách prvostupňového konania a trovách odvolacieho konania sa rozhodne neskôr.

11 Mesto Lübeck navrhuje, aby Súdny dvor:

— v celom rozsahu zamietol odvolanie, vyhovel žalobným návrhom, ktoré mesto Lübeck predložilo v prvostupňovom konaní, a

— uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

12 Predseda Súdneho dvora rozhodnutiami z 26. marca a 14. apríla 2015 povolil Spolkovej republike Nemecko a Španielskemu kráľovstvu vstup do konania ako vedľajším účastníkom konania na podporu návrhov mesta Lübeck.

O odvolaní

O prvom odvolacom dôvode založenom na tom, že FL nebola sporným rozhodnutím osobne dotknutá

Argumentácia účastníkov konania

13 Svojím prvým odvolacím dôvodom Komisia Všeobecnému súdu vytýka, že rozhodol, že FL bola sporným rozhodnutím osobne dotknutá, pričom podľa názoru Komisie letiskové poplatky stanovuje orgán dohľadu spolkovej krajiny a nie prevádzkovateľ letiska. Všeobecný súd tým, že v bodoch 29 až

35 napadnutého rozsudku usúdil, že prijatím sadzobníka z roku 2006 FL uplatnila právomoc, ktorá bola zverená len jej, nezohľadnil vnútroštátnu právnu úpravu uplatniteľnú v prejednávanej veci, podľa ktorej musí byť sadzobník letiskových poplatkov schválený orgánom dohľadu spolkovej krajiny, ktorý je sám viazaný predpismi spolkového práva o letiskových poplatkoch. Samotná skutočnosť, že verejnoprávny podnik, ktorý je prevádzkovateľom letiska, musí navrhnúť tento sadzobník ešte neznamená, že práve tento podnik a nie štát disponuje právomocou určiť riadenie a politiky, ktoré uplatňuje prostredníctvom uvedeného sadzobníka. V tejto súvislosti bolo posúdenie Všeobecným súdom v rozpore s posúdením, ktoré vyplýva z rozsudku z 10. júla 1986, DEFI/Komisia (282/85, EU:C:1986:316), v ktorom sa najmä konštatovalo, že podľa relevantnej francúzskej právnej úpravy francúzska vláda disponovala právomocou určiť riadenie a politiku dotknutého orgánu a teda vymedziť záujmy, ktoré mal tento orgán hájiť.

14 Mesto Lübeck a Spolková republika Nemecko navrhujú zamietnuť tento odvolací dôvod.

Posúdenie Súdnym dvorom

15 Ako pripomenul Všeobecný súd v bode 26 napadnutého rozsudku, iné subjekty ako tie, ktorým je rozhodnutie určené, môžu tvrdiť, že sú osobne dotknuté v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ, len v prípade, že sú týmto rozhodnutím dotknuté na základe určitých osobitných vlastností alebo na základe okolnosti, ktorá ich charakterizuje vo vzťahu k akejkoľvek inej osobe a tým ich individualizuje obdobným spôsobom ako osobu, ktorej je rozhodnutie určené (rozsudky z 15. júla 1963, Plaumann/Komisia, 25/62, EU:C:1963:17, 223; z 3. októbra 2013, Inuit Tapiriit Kanatami a i./Parlament a Rada, C-583/11 P, EU:C:2013:625, bod 72, ako aj z 19. decembra 2013, Telefónica/Komisia, C-274/12 P, EU:C:2013:852, bod 46).

16 V prejednávanej veci Všeobecný súd na účely rozhodnutia, že FL bola osobne dotknutá sporným rozhodnutím, v bode 34 napadnutého rozsudku usúdil, že toto rozhodnutie, keďže sa týka sadzobníka z roku 2006, sa dotýka aktu, ktorého autorom bola aj FL, a bráni spoločnosti FL vo výkone jej vlastných právomocí podľa vlastného uváženia. Aby Všeobecný súd dospel k tomuto posúdeniu, v bode 29 tohto rozsudku najmä uviedol, že § 43a ods. 1 LuftVZO nepochybne stanovoval, že orgán dohľadu spolkovej krajiny, v tomto prípade letecký úrad spolkovej krajiny Šlezvicko-Holštajnsko, mal schváliť sadzobník letiskových poplatkov, avšak z tohto ustanovenia vyplývalo, že tento sadzobník mal byť navrhnutý dotknutým prevádzkovateľom letiska a orgán dohľadu nemal vlastnú právomoc sám stanoviť uvedené poplatky, keďže mohol len schváliť alebo odmietnuť navrhnutý sadzobník.

17 Všeobecný súd tiež v bodoch 30 a 31 napadnutého rozsudku uviedol, že zo sporného rozhodnutia a sadzobníka z roku 2006 vyplýva, že možnosť uplatniť znížené poplatky v rámci zliav stanovených v uvedenom sadzobníku podliehala dohode uzatvorenej priamo medzi prevádzkovateľom letiska v Lübecku a leteckou spoločnosťou, a to bez zásahu zo strany orgánu dohľadu, a že okrem toho práve prostredníctvom dohôd uzatvorených priamo medzi spoločnosťami FL a Ryanair boli osobitné poplatky, ktoré predstavovali odchýlku od poplatkov stanovených v sadzobníku z roku 2006, uplatňované vo vzťahu k tejto leteckej spoločnosti.

18 Všeobecný súd z toho v bode 32 uvedeného rozsudku vyvodil, že spoločnosti FL bola ako prevádzkovateľovi letiska v Lübecku zverená vlastná právomoc v oblasti stanovenia letiskových poplatkov uplatniteľných na toto letisko a nekonala len ako predstaviteľ štátu, keď vykonávala právomoci, ktoré boli zverené výlučne tomuto štátu. Podľa Všeobecného súdu tak právomoc prijať sadzobník z roku 2006 prislúchala spoločnosti FL a nie štátnym orgánom, a to bez ohľadu na požiadavku schválenia uvedeného sadzobníka orgánom dohľadu.

19 Zdá sa, že Všeobecný súd tak vzhľadom na uplatniteľné vnútroštátne právo usúdil, že FL disponovala okrem právomoci navrhnúť orgánu dohľadu sadzobník letiskových poplatkov uplatniteľných na letisko v Lübecku aj vlastnou právomocou na účely prijatia tohto sadzobníka.

20 Keďže Komisia spochybňuje túto úvahu vo svojej argumentácii uvedenej v bode 13 tohto rozsudku, treba pripomenúť, že pokiaľ ide o výklad vnútroštátneho práva, ktorý podal Všeobecný súd, Súdny dvor má v rámci odvolania iba právomoc overiť, či došlo ku skresleniu tohto práva, ktoré musí zjavne vyplývať z dokumentov v spise (pozri v tomto zmysle rozsudky z 5. júla 2011, Edwin/ÚHVT, C-263/09 P, EU:C:2011:452, bod 53, a z 3. apríla 2014, Francúzsko/Komisia, C-559/12 P, EU:C:2014:217, body 79 a 80, ako aj citovanú judikatúru).

21 V prejednávanej veci však Komisia neuviedla a *a fortiori* nepreukázala takéto skreslenie vnútroštátneho práva. Komisia totiž netvrdila ani nepreukázala, že by úvahy Všeobecného súdu boli v zjavnom rozpore s obsahom dotknutých ustanovení nemeckého práva alebo že by Všeobecný súd prisúdil niektorému z nich dosah, ktorý v porovnaní s ostatnými písomnosťami v spise zjavne nemá (pozri v tomto zmysle rozsudok z 3. apríla 2014, Francúzsko/Komisia, C-559/12 P, EU:C:2014:217, bod 81).

22 Prvý odvolací dôvod preto musí byť zamietnutý ako neprípustný.

O druhom odvolacom dôvode založenom na tom, že mesto Lübeck nemalo skutočný záujem na konaní

Argumentácia účastníkov konania

23 Vo svojom druhom odvolacom dôvode Komisia tvrdí, že Všeobecný súd sa v bode 37 napadnutého rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď na jednej strane usúdil, že FL mala ešte aj po predaji letiska v Lübecku súkromnému investorovi záujem na konaní, pretože konanie vo veci formálneho zisťovania sa ešte neskončilo a sporné rozhodnutie naďalej vyvolávalo právne účinky, a na druhej strane dospel k záveru, že pokiaľ ide o obdobie po predaji letiska, FL mala v každom prípade aj naďalej záujem na konaní.

24 Komisia tvrdí, že aj pri absencii konečného rozhodnutia o skončení konania vo veci formálneho zisťovania stratilo sporné rozhodnutie svoj jediný právny účinok, a to povinnosť pozastaviť opatrenie pomoci počas prešetrovania, pretože do 31. decembra 2012 sa nerozhodlo o pozastavení a sadzobník z roku 2006 už nemohol byť od 1. januára 2013, keď došlo k privatizácii letiska v Lübecku, považovaný za vykonávanú schému pomoci, keďže toto letisko už nebolo financované z verejných prostriedkov. Posúdenie Všeobecným súdom je v rozpore s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora, podľa ktorej záujem na konaní musí existovať a byť skutočný a pretrváva len vtedy, ak môže žaloba svojím výsledkom priniesť prospech tomu, kto ju podal. Mesto Lübeck však nepreukázalo, že má záujem pokračovať v konaní o žalobe, ktorú podalo, aj po privatizácii letiska v Lübecku.

25 Mesto Lübeck a Spolková republika Nemecko navrhujú zamietnuť tento odvolací dôvod.

Posúdenie Súdnym dvorom

26 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora musí žalobcov záujem na konaní týkajúci sa predmetu žaloby existovať v štádiu podania žaloby, inak by bola žaloba neprípustná. Tento predmet žaloby, ako aj záujem na konaní, musia pretrvávať až do vyhlásenia rozhodnutia súdu, v opačnom prípade musí byť konanie zastavené, čo predpokladá, že žaloba môže svojím výsledkom priniesť prospech účastníkovi konania, ktorý ju podal (rozsudok z 28. mája 2013, Abdulrahim/Rada a Komisia, C-239/12 P, EU:C:2013:331, bod 61, ako aj citovaná judikatúra).

27 V prejednávanej veci na účely odmietnutia tvrdenia Komisie, podľa ktorého predajom letiska v Lübecku súkromnej spoločnosti 1. januára 2013 došlo k ukončeniu dotknutej schémy pomoci, takže povinnosť pozastaviť vykonávanie uvedenej schémy už nespôsobovala ujmu a mesto Lübeck teda nemalo skutočný právny záujem domáhať sa zrušenia sporného rozhodnutia, Všeobecný súd, ako sa uvádza

v bode 23 tohto rozsudku, usúdil, že vzhľadom na to, že konanie vo veci formálneho zisťovania nebolo skončené, uvedené rozhodnutie naďalej vyvolávalo právne účinky a mesto Lübeck malo prinajmenšom naďalej záujem na konaní aj v období po predaji letiska.

28 Na úvod v bode 27 napadnutého rozsudku Všeobecný súd pripomenul, pričom odkázal najmä na rozsudok z 24. októbra 2013, Deutsche Post/Komisia (C-77/12 P, neuverejnený, EU:C:2013:695, body 52 a 53), že rozhodnutie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania v súvislosti s opatrením, ktoré sa vykonávalo a bolo posúdené ako „nová pomoc“, má samostatné právne účinky, najmä pokiaľ ide o pozastavenie tohto opatrenia. Uviedol, že takéto rozhodnutie nevyhnutne mení právny dosah skúmaného opatrenia, ako aj právne postavenie podnikov, ktoré sú jeho príjemcami, a to najmä pokiaľ ide o pokračovanie uplatňovania tohto opatrenia. Všeobecný súd takisto uviedol, že po prijatí takéhoto rozhodnutia existuje prinajmenšom významná pochybnosť týkajúca sa zákonnosti vykonávaného opatrenia, ktorá musí členský štát viesť k tomu, aby pozastavil jeho uplatňovanie, a že takéto rozhodnutie možno tiež uplatniť pred vnútroštátnym súdom, ktorý má vyvodiť všetky dôsledky z porušenia článku 108 ods. 3 poslednej vety ZFEÚ.

29 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Súdny dvor v rozsudku z 21. novembra 2013, Deutsche Lufthansa (C-284/12, EU:C:2013:755, bod 45), a v uznesení Súdneho dvora zo 4. apríla 2014, Flughafen Lübeck (C-27/13, neuverejnené, EU:C:2014:240, bod 27), takisto rozhodol, že ak Európska komisia v súvislosti s opatrením, ktoré počas vykonávania nebolo oznámené, začala podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ konanie vo veci formálneho zisťovania, je vnútroštátny súd rozhodujúci o návrhu smerujúcom k pozastaveniu vykonávania tohto opatrenia a k vráteniu súm, ktoré už boli vyplatené, povinný prijať všetky opatrenia nevyhnutné na vyvodenie dôsledkov z prípadného porušenia povinnosti pozastaviť vykonávanie uvedeného opatrenia. Vnútroštátny súd môže na tento účel rozhodnúť o pozastavení vykonávania sporného opatrenia a uložiť vrátenie súm, ktoré už boli vyplatené. Môže tiež rozhodnúť o nariadení predbežných opatrení jednak na ochranu záujmov dotknutých osôb a jednak na zabezpečenie potrebného účinku rozhodnutia Komisie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania.

30 Z judikatúry Súdneho dvora tak vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, povinnosť pozastaviť vykonávanie dotknutého opatrenia nie je jediným právnym účinkom rozhodnutia o začatí konania vo veci formálneho zisťovania.

31 V prejednávanej veci sa vzhľadom na túto judikatúru zdá, že – ako uviedol Všeobecný súd – mestu Lübeck po privatizácii letiska v Lübecku prinajmenšom hrozilo, že vnútroštátny súd nariadi vrátenie prípadnej poskytnutej pomoci, hoci FL bola majiteľom tohto letiska. Všeobecný súd preto správne rozhodol, že v prípade absencie konečného rozhodnutia Komisia, ktorým by sa skončilo konanie vo veci formálneho zisťovania, by sporné rozhodnutie naďalej vyvolávalo právne účinky, takže mesto Lübeck by malo naďalej záujem na konaní s cieľom domáhať sa jeho zrušenia.

32 V dôsledku toho treba druhý odvolací dôvod zamietnuť ako nedôvodný.

O treťom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom posúdení selektívnej povahy sadzobníka z roku 2006

Argumentácia účastníkov konania

33 Svojím tretím odvolacím dôvodom Komisia tvrdí, že Všeobecný súd podal nesprávny výklad podmienky týkajúcej sa selektívnosti v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keď v bodoch 53 až 55 napadnutého rozsudku usúdil, že na účely posúdenia prípadnej selektívnej povahy sadzobníka poplatkov, ktorý stanovil verejnoprávny subjekt na účely využívania majetku alebo služby, treba overiť, či sa tento sadzobník poplatkov uplatňoval nediskriminačným spôsobom na všetky podniky, ktoré využívajú alebo

by mohli využívať tento majetok alebo túto službu, a že okolnosť v prejednávanej veci, teda že sadzobník z roku 2006 sa uplatňoval iba na letecké spoločnosti využívajúce letisko v Lübecku, nebola relevantná.

34 Tento výklad bol v rozpore s judikatúrou Súdneho dvora, podľa ktorej určité opatrenie nepredstavuje všeobecné opatrenie daňovej alebo hospodárskej politiky a má teda selektívnu povahu, ak platí iba pre určité hospodárske odvetvia alebo pre určité podniky daného odvetvia. Keďže sa však opatrenie, ktorým sa stanovujú podmienky, za akých verejnoprávny podnik ponúka svoj vlastný majetok a svoje služby, nikdy neuplatňuje na všetky hospodárske subjekty, toto opatrenie je vždy selektívnym opatrením.

35 Nie je dôležité, že toto opatrenia sa uplatňuje nediskriminačným spôsobom na všetky podniky, ktoré využívajú alebo môžu využívať tento majetok alebo tieto služby, pričom otázka rozdielneho zaobchádzania alebo diskriminácie nie relevantná na účely rozhodnutia o existencii pomoci. Všeobecný súd v tejto súvislosti nesprávne vychádzal z kritéria použitého v rozsudku z 8. novembra 2001, Adria-Wien Pipeline a Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke (C-143/99, EU:C:2001:598), ktoré sa uplatňuje len na daňové opatrenia, a nezohľadnil dosah rozsudkov z 2. februára 1988, Kwekerij van der Kooy a i./Komisia (67/85, 68/85 a 70/85, EU:C:1988:38), z 29. februára 1996, Belgicko/Komisia (C-56/93, EU:C:1996:64), z 20. novembra 2003, GEMO (C-126/01, EU:C:2003:622), a z 15. novembra 2011, Komisia a Španielsko/Government of Gibraltar a Spojené kráľovstvo (C-106/09 P a C-107/09 P, EU:C:2011:732).

36 Subsidiárne Komisia tvrdí, že Všeobecný súd v bodoch 52 a 53 napadnutého rozsudku takisto nezohľadnil judikatúru Súdneho dvora, podľa ktorej jednak selektívna povaha určitého opatrenia sa v podstate posudzuje vzhľadom na účinky tohto opatrenia a jednak opatrenia, z ktorých má prospech len jedno odvetvie činnosti, sú selektívne. Zdôrazňuje, že hoci letisko v Lübecku priamo konkuruje letisku v Hamburgu (Nemecko), na základe sadzobníka z roku 2006 sú zvýhodňované len letecké spoločnosti využívajúce prvé uvedené letisko, čo postačuje na preukázanie selektívnej povahy tohto sadzobníka. Prístup, ktorý zvolil Všeobecný súd, znamenal vyňatie sadzobníkov letiskových poplatkov z pôsobnosti pravidiel týkajúcich sa štátnej pomoci.

37 Komisia ďalej subsidiárne tvrdí, že za predpokladu, že by bolo kritérium, ktoré bolo stanovené v rozsudku z 8. novembra 2001, Adria-Wien Pipeline a Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke (C-143/99, EU:C:2001:598), uplatniteľné na účely konštatovania selektívnosti sadzobníkov poplatkov niektorých verejnoprávnych inštitúcií, Všeobecný súd podal nesprávny výklad tohto kritéria. Na účely určenia všetkých podnikov, ktoré sa nachádzajú v porovnateľnej situácii, nebolo totiž potrebné viazať sa na pôsobnosť dotknutého opatrenia, ale bolo potrebné zohľadniť podniky, ktoré majú výdavkové položky podobné výdavkovým položkám podnikov, ktoré boli týmto opatrením zvýhodnené. Okrem toho sadzobník z roku 2006 bol selektívny, pretože bol v rozpore so zásadou vyplývajúcou z § 43a ods. 1 LuftVZO, ktorá sa uplatňuje na všetky nemecké letiská a teda na všetky letecké spoločnosti využívajúce tieto letiská a podľa ktorej musia letiskové poplatky pokryť náklady. Všeobecný súd sa tým, že ako rozhodujúcu skutočnosť uplatnil pôsobnosť uvedeného sadzobníka a nie cieľ sledovaný týmto ustanovením, dopustil nesprávneho právneho posúdenia.

38 Komisia napokon tvrdí, že Všeobecný súd sa takisto dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že nepreskúmal, či sú zľavy stanovené v sadzobníku z roku 2006 selektívne z dôvodu, že sa poskytujú len tým leteckým spoločnostiam, ktoré spĺňajú určité podmienky.

39 Mesto Lübeck, Spolková republika Nemecko a Španielske kráľovstvo navrhujú zamietnuť tento odvolací dôvod.

Posúdenie Súdnym dvorom

40 Ako pripomenul Všeobecný súd v bode 43 napadnutého rozsudku, na to, aby bolo opatrenie posúdené ako „štátna pomoc“, je podľa ustálenej judikatúry potrebné, aby došlo k splneniu všetkých nasledujúcich podmienok. Po prvé musí ísť o zásah zo strany štátu alebo prostredníctvom štátnych prostriedkov. Po druhé tento zásah musí byť spôsobilý ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi. Po tretie musí poskytovať príjemcovi výhodu. Po štvrté musí narúšať alebo ohrozovať hospodársku súťaž (pozri najmä rozsudok zo 16. júla 2015, BVVG, C-39/14, EU:C:2015:470, bod 24).

41 V súvislosti s podmienkou týkajúcou sa selektívnosti výhody, ktorá je jednou z náležitostí pojmu „štátna pomoc“ v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, ktorý zakazuje pomoc, ktorá „zvýhodňuje určitých podnikateľov alebo výrobu určitých druhov tovaru“, z ustálenej judikatúry Súdneho dvora, pripomenutej v bodoch 45 a 46 napadnutého rozsudku, vyplýva, že posúdenie tejto podmienky vyžaduje, aby sa určilo, či v rámci daného právneho režimu je vnútroštátne opatrenie spôsobilé zvýhodniť „určitých podnikateľov alebo výrobu určitých druhov tovarov“ oproti iným, ktorí by sa vzhľadom na cieľ sledovaný týmto režimom nachádzali v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii. Pojem „štátna pomoc“ nezahŕňa štátne opatrenia zavádzajúce rozlišovanie medzi podnikmi, ktoré sú v dôsledku toho *a priori* selektívne, pokiaľ toto rozlišovanie vyplýva z povahy alebo zo štruktúry systému, do ktorého tieto opatrenia patria (pozri rozsudky z 8. novembra 2001, Adria-Wien Pipeline a Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke, C-143/99, EU:C:2001:598, body 41 a 42; z 22. decembra 2008, British Aggregates/Komisia, C-487/06 P, EU:C:2008:757, body 82 a 83; z 15. novembra 2011, Komisia a Španielsko/Government of Gibraltar a Spojené kráľovstvo, C-106/09 P a C-107/09 P, EU:C:2011:732, body 74 a 75, ako aj zo 14. januára 2015, Eventech, C-518/13, EU:C:2015:9, body 54 a 55).

42 Všeobecný súd, aby vyhovel žalobnému dôvodu mesta Lübeck, ktorý sa zakladá na porušení článku 107 ods. 1 ZFEÚ v rozsahu, v akom Komisia v spornom rozhodnutí usúdila, že sadzobník z roku 2006 bol selektívny, najskôr v bode 50 napadnutého rozsudku konštatoval, že tento záver sa v uvedenom rozhodnutí zakladal na jedinom dôvode, a to že dotknuté výhody sa poskytovali výlučne leteckým spoločnostiam využívajúcim letisko v Lübecku.

43 Všeobecný súd následne v bode 51 tohto rozsudku uviedol, že skutočnosť, že sadzobník z roku 2006 sa uplatňuje iba na uvedené spoločnosti, úzko súvisí s nemeckým právnym režimom týkajúcim sa letiskových poplatkov a samotnej povahy sadzobníka stanovujúceho takéto poplatky, a že v rámci tohto právneho režimu letecké spoločnosti využívajúce iné nemecké letiská sa na týchto letiskách riadia sadzobníkmi poplatkov, ktoré sa uplatňujú konkrétne na týchto letiskách, a nenachádzajú sa teda v situácii, ktorá by bola porovnateľná so situáciou spoločností využívajúcich letisko v Lübecku.

44 Navyše v bode 52 uvedeného rozsudku Všeobecný súd usúdil, že hoci z judikatúry vyplýva, že pomoc môže byť selektívna aj vtedy, keď sa týka celého hospodárskeho odvetvia, táto judikatúra vytvorená najmä v kontexte vnútroštátnych opatrení so všeobecnou pôsobnosťou nebola v prejednávanom prípade priamo relevantná, keďže predmetné opatrenie sa netýka celého letiskového odvetvia, ale iba leteckých spoločností využívajúcich letisko v Lübecku.

45 Napokon v bode 53 napadnutého rozsudku Všeobecný súd v podstate uviedol, že selektívna povaha opatrenia, prostredníctvom ktorého verejnoprávny subjekt zaviedol sadzobník poplatkov za využívanie svojho majetku a svojich služieb, sa posudzuje vzhľadom na všetky podniky, ktoré využívajú alebo by mohli využívať tento majetok alebo tieto služby, a vzhľadom na preskúmanie, či všetky alebo iba niektoré z týchto podnikov majú nárok alebo môžu mať nárok na prípadné zvýhodnenie.

46 Vzhľadom na tieto úvahy Všeobecný súd v bodoch 54 a 55 napadnutého rozsudku rozhodol, že samotná okolnosť, že sadzobník z roku 2006 sa uplatňuje iba na letecké spoločnosti využívajúce letisko v Lübecku, nie je relevantná na prijatie záveru, že tento sadzobník má selektívnu povahu, a keďže nie je

sporné, že všetky letecké spoločnosti môžu využívať ustanovenia o poplatkoch uvedeného sadzobníka, „Komisia z hľadiska odôvodnenia uvedeného v [spornom] rozhodnutí nesprávne usúdila, že sadzobník z roku 2006 je selektívny“.

47 V tejto súvislosti treba uviesť, že na rozdiel od toho čo tvrdí Komisia, z judikatúry Súdneho dvora vôbec nevyplýva, že opatrenie, prostredníctvom ktorého určitý verejnoprávny podnik stanovuje podmienky využívania svojho majetku a svojich služieb, predstavuje teda vzhľadom na svoju povahu vždy selektívne opatrenie v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Rozsudky, na ktoré odkazuje Komisia, a najmä tie, ktoré sú uvedené v bode 35 tohto rozsudku, sa nevyznačujú takouto všeobecnosťou.

48 Naproti tomu z ustálenej judikatúry vyplýva, že článok 107 ods. 1 ZFEÚ nerozlišuje štátne zásahy podľa príčiny alebo cieľov, ale definuje ich podľa ich účinkov, a teda bez ohľadu na použité techniky (rozsudok z 15. novembra 2011, Komisia a Španielsko/Government of Gibraltar a Spojené kráľovstvo, C-106/09 P a C-107/09 P, EU:C:2011:732, bod 87 a citovaná judikatúra).

49 Hoci nemožno vylúčiť, že opatrenie, prostredníctvom ktorého verejnoprávny podnik stanovuje podmienky využívania svojho majetku alebo svojich služieb, aj keď sú všeobecne uplatniteľné na všetky podniky využívajúce tento majetok alebo tieto služby, má selektívnu povahu, je preto na účely určenia, či ide o takýto prípad, potrebné prihliadnuť nie k povahe tohto opatrenia, ale k jeho účinkom, pričom treba zistiť, či z výhody, ktorú má toto opatrenie poskytovať, majú v porovnaní s inými podnikmi v skutočnosti prospech iba niektoré z týchto podnikov, pričom vzhľadom na cieľ sledovaný dotknutým režimom sa všetky uvedené podniky nachádzajú v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii.

50 Z toho vyplýva, že hlavná argumentácia Komisie, uvedená v bode 34 tohto rozsudku, podľa ktorej je opatrenie, ktorým sa stanovujú podmienky, za akých verejnoprávny podnik ponúka svoj vlastný majetok a svoje služby, vždy selektívnym opatrením, nie je dôvodná.

51 Toto posúdenie nie je spochybnené tvrdením Komisie, uvedeným v bode 35 tohto rozsudku, podľa ktorého nie je na účely rozhodnutia o existencii pomoci dôležité, že takéto opatrenie sa uplatňuje nediskriminačným spôsobom na všetky podniky, ktoré využívajú alebo by mohli využívať tento majetok alebo tieto služby, ani tvrdením, podľa ktorého Všeobecný súd nesprávne vychádzal z judikatúry týkajúcej sa daňových opatrení.

52 Na jednej strane na účely určenia, či opatrenie, aj keď sa všeobecne uplatňuje na všetky hospodárskej subjekty, v konečnom dôsledku zvýhodňuje len niektoré podniky, je totiž potrebné preskúmať, ako vyplýva z judikatúry pripomenutej v bode 41 tohto rozsudku, či sú niektoré podniky zvýhodnené oproti iným podnikom, ktoré sa vzhľadom na cieľ sledovaný dotknutým právnym režimom nachádzajú v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii.

53 Preskúmanie otázky, či má takéto opatrenie selektívnu povahu, sa tak v podstate prekrýva s otázkou, či sa toto opatrenie uplatňuje nediskriminačným spôsobom na všetky hospodárske subjekty (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. januára 2015, Eventech, C-518/13, EU:C:2015:9, bod 53). Ako zdôrazňuje generálny advokát v bode 75 svojich návrhov, pojem selektívnosť teda súvisí s pojmom diskriminácia.

54 Na druhej strane, ako vyplýva tiež z tejto judikatúry, toto preskúmanie selektívnosti treba vykonať „v rámci daného právneho režimu“. Na účely posúdenia selektívnosti opatrenia treba preto preskúmať, či v rámci daného právneho režimu uvedené opatrenie predstavuje pre určité podniky výhodu v porovnaní s inými podnikmi, ktoré sa vzhľadom na cieľ sledovaný týmto režimom nachádzajú v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii (rozsudky zo 6. septembra 2006, Portugalsko/Komisia, C-88/03, EU:C:2006:511, bod 56, a z 28. júla 2011, Mediaset/Komisia, C-403/10 P, neuverejnený, EU:C:2011:533, bod 36).

55 Toto preskúmanie teda v zásade zahŕňa predbežné vymedzenie referenčného rámca, do ktorého patrí dotknuté opatrenie. Ako uvádza generálny advokát v bodoch 77 a 86 až 89 svojich návrhov, táto metóda sa neuplatňuje výlučne na preskúmanie daňových opatrení, keďže Súdny dvor iba uviedol, že určenie referenčného rámca je o to dôležitejšie v prípade daňových opatrení, pretože samotnú existenciu určitého zvýhodnenia možno preukázať len vo vzťahu k takzvanému „obvyklému“ zdaneniu (rozsudok zo 6. septembra 2006, Portugalsko/Komisia, C-88/03, EU:C:2006:511, bod 56).

56 Pokiaľ ide o subsidiárnu argumentáciu Komisie uvedenú v bodoch 36 až 38 tohto rozsudku, v súvislosti s výhradou týkajúcou sa nezohľadnenia účinkov dotknutého opatrenia treba v prvom rade zdôrazniť, že Všeobecný súd preskúmal zákonnosť sporného rozhodnutia z hľadiska jeho dôvodov, podľa ktorých boli dotknuté výhody poskytnuté výlučne leteckým spoločnostiam využívajúcim letisko v Lübecku, pričom konštatoval, že tieto dôvody sú jediným odôvodnením uvedeného rozhodnutia v súvislosti so selektívnosťou.

57 Napokon Všeobecný súd, keďže v bode 53 napadnutého rozsudku implicitne usúdil, že sadzobník z roku 2006 nebol diskriminačný, keďže v bode 55 toho istého rozsudku konštatoval, že nebolo spochybnené, že všetky letecké spoločnosti, ktoré využívajú alebo môžu využívať letisko v Lübecku, môžu využívať ustanovenia tohto sadzobníka týkajúce sa poplatkov, zohľadnil účinky uvedeného sadzobníka.

58 V druhom rade na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, opatrenie, z ktorého má prospech len jedno odvetvie činnosti alebo len časť podnikov tohto odvetvia, nie je nevyhnutne selektívne. Ako vyplýva z úvah uvedených v bodoch 41 a 47 až 55 tohto rozsudku, toto opatrenie je selektívne len v prípade, ak v rámci daného právneho režimu má za následok zvýhodnenie iba niektorých podnikov oproti iným podnikom, ktoré patria do iných odvetví alebo patria do toho istého odvetvia a vzhľadom na cieľ sledovaný týmto režimom sa nachádzajú v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii.

59 Rovnako skutočnosť, že letisko v Lübecku priamo konkuruje letisku v Hamburgu alebo iným nemeckým letiskám a že jedine letecké spoločnosti využívajúce letisko v Lübecku majú prospech z výhod, ktoré poskytuje sadzobník z roku 2006, nestačí na preukázanie selektívnej povahy tohto sadzobníka. Aby mal sadzobník takúto povahu, bolo by potrebné preukázať, že v rámci právneho režimu, ktorý sa uplatňuje na všetky tieto letiská, uvedený sadzobník zvýhodňuje letecké spoločnosti využívajúce letisko v Lübecku na úkor spoločností využívajúcich iné letiská, ktoré sa vzhľadom na cieľ sledovaný týmto režimom nachádzajú v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii.

60 V treťom rade, ako vyplýva z úvah uvedených v bodoch 52 až 55 tohto rozsudku, určenie skupiny podnikov, ktoré sa nachádzajú v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii, závisí od predchádzajúceho vymedzenia právneho režimu, pričom vzhľadom na cieľ tohto právneho režimu treba prípadne preskúmať príslušnú skutkovú a právnu situáciu podnikov, ktoré boli dotknutým opatrením zvýhodnené, a podnikov, ktoré neboli zvýhodnené.

61 Všeobecný súd v rámci svojej právomoci podať výklad vnútroštátneho práva však v tejto súvislosti v bodoch 32 a 51 napadnutého rozsudku konštatoval, ako vyplýva z bodov 16 až 21 tohto rozsudku, že v súlade s § 43a ods. 1 LuftVZO prevádzkovateľ letiska vypracuje v rámci výkonu svojej právomoci sadzobník letiskových poplatkov uplatniteľných na toto letisko.

62 Z toho konštatovania vyplýva, že v prejednávanej veci letiskové poplatky uplatniteľné na určité letisko nie sú stanovené ani na základe § 43a ods. 1 LuftVZO ani prostredníctvom inej právnej úpravy uplatniteľnej na všetky letiská, vo vzťahu ku ktorej predstavuje sadzobník z roku 2006 prípadnú odchýlku v prospech leteckých spoločností využívajúcich letisko v Lübecku, ale sadzobníkom, ktorý na tento účel prijal sám prevádzkovateľ letiska v rámci výkonu svojej právomoci obmedzenej na toto letisko. Zdá sa preto, že – ako uvádza generálny advokát v bode 112 svojich návrhov – príslušný

referenčný rámec na účely preskúmania toho, či sadzobník z roku 2006 zvýhodňoval určité letecké spoločnosti oproti iným leteckým spoločnostiam nachádzajúcim sa v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii, bol referenčným rámcom režimu uplatniteľného na samotné letisko v Lübecku.

63 Za týchto podmienok sa Všeobecný súd, ktorý takto vymedzil právny režim, ktorý je relevantný v prejednávanej veci, nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď usúdil, že letecké spoločnosti využívajúce iné nemecké letiská sa nenachádzali v situácii, ktorá by bola porovnateľná so situáciou leteckých spoločností využívajúcich letisko v Lübecku.

64 Všeobecný súd, ktorý uviedol, že sadzobník z roku 2006 sa uplatňoval nediskriminačným spôsobom na všetky letecké spoločnosti, ktoré využívajú alebo mohli využívať letisko v Lübecku, preto vzhľadom na odôvodnenie sporného rozhodnutia správne rozhodol, že Komisia sa nesprávne domnievala, že tento sadzobník má selektívnu povahu.

65 Napokon Všeobecnému súdu nemožno vytýkať, že nepreskúmal, či zľavy stanovené v sadzobníku z roku 2006 mali selektívnu povahu v rozsahu, v akom zvýhodňovali určité letecké spoločnosti využívajúce letisko v Lübecku na úkor iných spoločností využívajúcich to isté letisko. Hoci – ako tvrdí Komisia – sporné rozhodnutie obsahuje opis uvedených zliav a predbežné právne posúdenie, platí, že toto posúdenie sa týka iba existencie výhody v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ a že odôvodnenie uvedeného rozhodnutia v súvislosti so selektívnosťou sa zakladá iba na konštatovaní, že z predmetných výhod mali prospech iba letecké spoločnosti využívajúce letisko v Lübecku. Všeobecný súd sa preto tým, že preskúmal žalobný dôvod mesta Lübeck založený na tom, že Komisia v rámci svojho posúdenia podmienky týkajúcej selektívnosti porušila článok 107 ods. 1 ZFEÚ, správne vyslovil k zákonnosti uvedeného rozhodnutia výlučne vzhľadom na dôvody, ktoré boli základom tohto posúdenia.

66 Z toho vyplýva, že subsidiárna argumentácia Komisie je nedôvodná.

67 V dôsledku toho treba tretí odvolací dôvod zamietnuť ako nedôvodný.

O štvrtom odvolacom dôvode založenom na nedostatkoch odôvodnenia napadnutého rozsudku

Argumentácia účastníkov konania

68 Svojím štvrtým odvolacím dôvodom Komisia po prvé tvrdí, že napadnutý rozsudok má tri nedostatky odôvodnenia. Predovšetkým tento rozsudok neobsahuje nijaké konštatovanie týkajúce sa cieľa sledovaného dotknutým opatrením, hoci práve vzhľadom na tento cieľ treba určiť podniky, ktoré sa nachádzajú v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii. Následne uvedený rozsudok neobsahuje nijaké odôvodnenie týkajúce sa zliav stanovených v sadzobníku z roku 2006. Napokon v napadnutom rozsudku nie sú uvedené nijaké dôvody, pre ktoré by bola skutočnosť, že uvedený sadzobník nebol selektívny, zjavná do takej miery, že Komisia nebola oprávnená začať konanie vo veci formálneho zisťovania.

69 Po druhé Komisia sa domnieva, že odôvodnenie, ktoré uviedol Všeobecný súd, je rozporuplné, pretože v bodoch 51 a 53 napadnutého rozsudku uplatňuje judikatúru týkajúcu sa selektívnosti daňových opatrení a následne v bode 57 tohto rozsudku konštatuje, že táto judikatúra nie je relevantná.

70 Mesto Lübeck, Spolková republika Nemecko a Španielske kráľovstvo navrhujú zamietnuť tento odvolací dôvod.

Posúdenie Súdnym dvorom

71 Po prvé sa zdá, že vzhľadom na odôvodnenie sporného rozhodnutia a argumentáciu Komisie uvedenú v konaní pred Všeobecným súdom, podľa ktorých bol sadzobník z roku 2006 selektívny, keďže sa uplatňoval iba na letecké spoločnosti využívajúce letisko v Lübecku, Všeobecný súd v napadnutom rozsudku podrobne uviedol dôvody, pre ktoré rozhodol, že táto jediná okolnosť neumožnila dospieť k takémuto posúdeniu. Konkrétne, pokiaľ ide o určenie podnikov nachádzajúcich sa v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii, Všeobecný súd v bode 51 napadnutého rozsudku spresnil dôvody, pre ktoré sa letecké spoločnosti využívajúce iné letiská nenachádzali v rámci dotknutého právneho režimu v situácii, ktorá by bola porovnateľná so situáciou spoločností využívajúcich letisko v Lübecku.

72 Po druhé z dôvodov uvedených v bode 65 tohto rozsudku Všeobecný súd nemal povinnosť vysloviť sa k zľavám stanoveným v sadzobníku z roku 2006.

73 Po tretie Všeobecnému súdu neprináležalo posúdiť, či tento sadzobníka má alebo nemá zjavne selektívnu povahu, ale či sporné rozhodnutie obsahuje zjavne nesprávne posúdenie, ako to bude preskúmané v rámci piateho odvolacieho dôvodu.

74 Napokon tvrdenie Komisie týkajúce sa rozporu v odôvodnení vychádza z tvrdenia, ktoré nebolo nijako podložené.

75 V dôsledku toho musí byť štvrtý odvolací dôvod zamietnutý ako nedôvodný.

O piatom odvolacom dôvode založenom na porušení pravidla obmedzeného súdneho preskúmania, ktoré sa uplatňuje na rozhodnutie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania v oblasti štátnej pomoci

Argumentácia účastníkov konania

76 Svojím piatym odvolacím dôvodom Komisia tvrdí, že Všeobecný súd nezohľadnil skutočnosť, že rozhodnutie o začatí konania veci formálneho zisťovania podlieha obmedzenému súdnemu preskúmaniu, najmä pokiaľ ide o jeho odôvodnenie. Uvádza, že samotné predbežné preskúmanie skutkových okolností neumožnilo rozptýliť jej pochybnosti o selektívnej povahe sadzobníka z roku 2006. Napadnutý rozsudok však neobsahuje žiadne vysvetlenie týkajúce sa dôvodov, pre ktoré bola skutočnosť, že sadzobník z roku 2006 nemá selektívnu povahu, zjavná do takej miery, že Komisia nebola oprávnená začať konanie vo veci formálneho zisťovania.

77 Mesto Lübeck, Spolková republika Nemecko a Španielske kráľovstvo navrhujú zamietnuť tento odvolací dôvod.

Posúdenie Súdnym dvorom

78 Ako pripomenul Všeobecný súd v bode 42 napadnutého rozsudku, preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o začatí konania vo veci formálneho zisťovania, ktoré vykonáva súd Únie, sa v prípade, že žalobca spochybňuje posúdenie Komisiou, pokiaľ ide o kvalifikáciu sporného opatrenia ako „štátnej pomoci“, obmedzuje na overenie toho, či sa Komisia nedopustila zjavne nesprávnych posúdení (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. júla 2011, Alcoa Trasformazioni/Komisia, C-194/09 P, EU:C:2011:497, bod 61).

79 Z úvah uvedených v bodoch 47 až 55 tohto rozsudku pritom vyplýva, že posúdenie Komisiou, podľa ktorého boli výhody vyplývajúce zo sadzobníka z roku 2006 selektívne v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ z jediného dôvodu, a to že boli poskytnuté iba leteckým spoločnostiam využívajúcim letisko v Lübecku, a na základe ktorého Komisia rozhodla začať konanie vo veci formálneho zisťovania vo vzťahu k tomuto sadzobníku, je zjavne nesprávne.

80 Všeobecný súd preto správne v bode 59 napadnutého rozsudku rozhodol, že vzhľadom na toto odôvodnenie obsahuje sporné rozhodnutie zjavne nesprávne posúdenie, a zrušil toto rozhodnutie v rozsahu, v akom sa týka sadzobníka z roku 2006.

81 Piaty odvolací dôvod je preto potrebné zamietnuť ako nedôvodný.

82 Keďže sa nevyhovelo žiadnemu z odvolacích dôvodov uvedených odvolateľkou na podporu jej odvolania, treba toto odvolanie zamietnuť v celom rozsahu.

O trovách konania

83 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne aj o trovách konania. Podľa článku 138 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku, uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe jeho článku 184 ods. 1, Súdny dvor uloží účastníkovi konania, ktorý vo veci nemal úspech, povinnosť nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže mesto Lübeck navrhlo, aby bola Komisii uložená povinnosť nahradiť trovy konania, a Komisia nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania týkajúce sa tohto odvolania.

84 V súlade s článkom 140 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku, uplatniteľného na základe jeho článku 184 ods. 1 na konanie o odvolaní, Spolková republika Nemecko a Španielske kráľovstvo znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol a vyhlásil:

1. **Odvolanie sa zamieta.**

2. **Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložilo mesto Hansestadt Lübeck.**

3. **Spolková republika Nemecko a Španielske kráľovstvo znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Podpisy